

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Endelig skal jeg nævne Loven om Krigsforsikring af Landbrugsjord, hvor Selvriskoen er 1 pCt. af Ejendommens Grundværdi, dog højst 200 Kr. Man har altsaa her fundet det rimeligt at indføre et Maksimum for Selvriskoen, idet et saadant er fundet naturligt under Hensyn til de Selvrisci, som Landbruget bærer efter de øvrige Krigsforsikringslove.

Jeg har nu i korte Træk redegjort for Krigsforsikringslovenes Selvriskoregler og disses Begrundelse, og jeg kan tilføje, at Forvaltningsnævnene for de forskellige Krigsforsikringer har oplyst, at Selvriskobestemmelserne har medført meget væsentlige Besparelser i Administrationen af Krigsforsikringen, idet der har været et stort Antal ganske smaa Skader, navnlig som Følge af Bombenedslag. Saaledes har indtil nu i Krigsforsikringen af privat Indbo kunnet afvises over 600 Anmeldelser, og i Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre har man kunnet afvise omkring 250 Anmeldelser. Samtidig er der fra Forvaltningsnævnene givet Udtryk for, at en Udvidelse af Krigsforsikringen til ogsaa at omfatte Skade, de forsikrede selv skal bære efter de nugældende Regler, vil blive uforholdsmæssig dyr.

Da Spørgsmaalet om Krigsforsikringslovenes Selvriskoregler har været gjort til Genstand for megen Omtale dels paa Møder, dels i Pressen, har jeg bedt Forvaltningsnævnene for henholdsvis Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre og Krigsforsikringen af privat Indbo om at ville fremkomme med en Udtalelse om deres Syn paa Spørgsmaalet. I de to Nævn, der omfatter en alsidig Repræsentation, og som ogsaa blandt sine Medlemmer tæller Medlemmer af den høje Rigsdag, har der været Enighed om, at det Hovedprincip, hvorefter Selvriskoreglerne bestemmes i Krigsforsikringsloven om privat Indbo og Krigsforsikringsloven om Landbrugets Løsøre, næppe med Føje kan kritiseres. De Principper, der er bragt i Anvendelse, anvendes ogsaa ved anden Løsøreforsikring, og jeg har paa Grundlag af den Redegørelse, der er givet mig fra de to Forvaltningsnævn, ikke skønnet, at der er Anledning til at foretage nogen Ændring i Reglerne, saaledes som de fremtræder. At Selvriskoen med Hensyn til privat Indbo i visse Tilfælde kan blive ret følelig, maa erkendes, men Regelen er næppe strengere, end rimeligt er. Hvis en Forsikringstager savner Midler til Genanskaffelse af Indbo i fuldt Omfang, maa han indtil videre kunne

klare sig med lidt mindre Indbo end det, han havde før Skaden.

Naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram dernæst bemærker, at Selvriskobestemmelserne ikke alene bør ændres, men at der ogsaa bør gives saadanne nye Regler tilbagevirkende Kraft — det er kun et Kontorspørgsmaal, siger det ærede Medlem —, vil jeg gerne heroverfor oplyse, at de to Forvaltningsnævn enstemmigt har tilkendegivet, at de gældende Regler i intet Tilfælde bør ændres med tilbagevirkende Kraft. Det er nemlig ikke muligt at foretage en Opførelse af Skaden i det store Antal Sager, der er afvist, idet det maa forventes, at de fornødne Bevisligheder ikke mere kan tilvejebringes. Hertil kommer, at mange Skader slet ikke er anmeldt, fordi de forsikrede har været klar over, at de paa Grund af Selvriskobestemmelserne ingen Erstatning vilde kunne faa.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram fremdrog endvidere under sin Omtale af Krigsforsikringslovene det uheldige i, at mange af Landets Borgere ikke havde ført deres Brandforsikringer *à jour*. Dette gav dels en Skævhed i Henseende til Selvriskoreglerne, og dels var det i øvrigt uheldigt, at der i mange Tilfælde forelaa Underforsikring. Det ærede Medlem henstillede til mig, om der ikke — eventuelt gennem Kommunalbestyrelserne — kunde træffes Foranstaltning til, at Folk fik Besked om at bringe deres Forsikringer *à jour*. Jeg vil gerne hertil bemærke, at der, da Krigsforsikringslovene traadte i Kraft, fandt en omfattende Offentliggørelse Sted af de gældende Regler med Opfordring til Folk om at holde deres Værdier forsvarligt forsikret. Der udsendes Meddelelser fra Forvaltningsnævnene, ligesom de private Forsikringsselskaber i Cirkulærer har henledet Forsikringstagernes Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at deres Brandforsikringer er ført *à jour*. En Række Forsikringsselskaber har i øvrigt gennem deres Agentstab rettet direkte Henvendelse til de enkelte Forsikringstagere og givet fornøden Vejledning om Sagen.

Der har saaledes fundet en omfattende Orientering Sted, og hvorvidt der skal foretages videre Skridt i denne Retning, er jeg lidt i Tvivl om, men jeg skal gerne paa den givne Foranledning endnu en Gang henlede Forvaltningsnævnenes Opmærksomhed paa Forholdet, saaledes at der, hvis det skønnes nødvendigt, paa ny gives Landets Borgere Besked om Nødvendigheden af, at deres Værdier er forsikret paa